

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Тутракан, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20233430200107 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-0362-000219 от 07.04.2023 г. на Началника на РУ – Тутракан при ОДМВР – Силистра, на В. О. Н., с ЕГН: *****, от Г***, за извършено нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, са наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Недоволен от издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят В. Н., който чрез надлежно упълномощен процесуален представител го обжалва в срок, излагайки доводи за незаконосъобразност на атакуваното НП и липса на вина при извършване на нарушението. В с. з. жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Въззиваемата страна – началника на РУ – Тутракан, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение – Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взема становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.11.2022 г. актосъставителят Г. С. Г. и свидетелят В. А. П. – полицейски служители в РУ – Тутракан, изпълнявали служебните си задължения, извършвайки контрол на движението по пътищата. Те се намирали в с. Царев дол, обл. Силистра, по ул. „Първа“. Около 14:28 ч. спрели за проверка товарен автомобил „Мерцедес“ с рег. № ***, водач на който бил жалбоподателят В. Н.. В автомобила била и жената, с която последният съжителствал на съпружески начала – П.П.П. – собственик на процесното МПС. От извършената проверка се установило, че автомобилът бил със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДвП, поради несклучване за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, считано от 04.10.2022 г. За последното обстоятелство, посредством нарочно уведомление с рег. № 330000-33924/05.10.2022 г. от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Разград, била уведомена собственичката П. П., която го получила на 13.10.2022 г.

Актосъставителят Г. съставил АУАН серия ГА № 465940/15.11.2022 г. за извършено от жалбоподателя нарушение на чл. 140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

Впоследствие – в 16:11 ч. на 15.11.2022 г., регистрацията на автомобила била служебно възстановена след уведомление от Гаранционния фонд за валидно сключена застраховка „ГО“.

С Постановление № 4023/30.12.2022 г. на РП – Силистра, ТО – Тутракан, било образувано ДП № 362 ЗМ-1/2023 г. по описа на РУ – Тутракан, водено за престъпление по чл. 345, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. Поради образуваното ДП с Мотивирана резолюция № 22-0362-М000086 от 10.01.2023 г. на началника на РУ-Тутракан започналото с АУАН административно-наказателно производство било прекратено. Въз основа на установената при проведеното разследване фактическа обстановка наказателното производство също било прекратено с Постановление № 4023/2022 г. от 29.03.2023 г. на РП – Силистра, ТО – Тутракан, като прокурорът приел, че липсва субективната страна на деянието по чл. 345, ал.2 във вр. с ал.1 от НК.

На 07.04.2023 г. било издадено Наказателно постановление № 23-0362-000219, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 140, ал.1 от

ЗДвП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, били наложени административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца. На 25.04.2023 г. В. Н. получил екземпляр от НП.

Горната фактическа обстановка съдът извежда от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на свидетелите; Наказателно постановление № 23-0362-000219/07.04.2023 г. на Началника на РУ – Тутракан при ОДМВР – Силистра; Сведение от В. О. Н.; Сведение от П.П.П.; Мотивирана резолюция № 22-0362-M000086/10.01.2023 г.; Писмо № 362р-15594/21.11.2022 г.; Писмо № 330р-32900/29.11.2022 г.; Писмо № 330000-33924/05.10.2022 г.; Копие на известие за доставяне; Постановление за прекратяване на ДП № 4032/22/29.03.2023 г.; Докладна записка № 362Р-16322/05.11.2022 г.; Писмо УРИ 362р-4848/10.04.2023 г.; Писмо № 275р-6352/11.05.2023 г.; Справка картон на водача; Служебна бележка от „Човешки ресурси“ при ОДМВР – Силистра; Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г.; Справка АИС – регистрация на МПС; материалите по ДП № 362 ЗМ-1/2023 г. по описа на РУ – Тутракан; пр. пр. № 4023/2022 г. по описа на РП – Силистра, ТО – Тутракан.

Анализирайки доказателствата, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН и от лице, страна в производството, имащо правен интерес. Като такава, тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административно-наказателното производство е започнало в отклонение от общия ред с постановяването на акт по чл. 36, ал.2 от ЗАНН, а именно – Постановление № 4023/2022 г. от 29.03.2023 г. на РП – Силистра, ТО – Тутракан, за прекратяване на ДП № 362 ЗМ – 1/2023 г. по описа на РУ – Тутракан. Актът покрива хипотезата на чл. 36, ал.2 от ЗАНН и е постановен от надлежен орган, поради което АНП е образувано законосъобразно.

Наказателно постановление № 23-0362-000219/07.04.2023 г. е издадено от началника на РУ – Тутракан, който е родово и местно компетентен АНО.

НП е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, считано от постановяването на прокурорския акт, и притежава законово изискуемите реквизити по чл. 57, ал.1 от ЗАНН. АНО е възприел фактическата обстановка, описана в постановлението за прекратяване на наказателното производство, като с НП е наложил предвидените в санкционната норма кумулативни наказания, индивидуализирайки ги в минимален размер.

Жалбоподателят е административно-наказателно отговорно лице и представлява надлежен субект на административно нарушение по чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП, тъй като свои качеството водач на МПС. Изпълнителното деяние на извършеното нарушение се състои в управлението на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Осъществяването на обективната страна на деянието не се оспорва от жалбоподателя, а и се доказва безпротиворечиво от цялостния доказателствен материал, поради което не следва да бъде обстойно коментирана. В производството е несъмнено доказано, че към 15.11.2022 г. товарен автомобил „Мерцедес“ с рег. № *** е бил с прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДвП – т.е. не е бил регистриран по надлежния ред.

По отношение осъществяването на субективната страна на деянието, което се оспорва от жалбоподателя, е необходимо да се направят следните пояснения, обосноваващи неоснователността на част от защитните доводи за това, че деянието по чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е осъществимо единствено при умишлена форма на вината. Разпоредбата на чл. 7, ал.2 от ЗАНН указва, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, което контрастира с разпоредбата на чл. 11, ал.4 НК, според която непредпазливите деяния са наказуеми само в предвидените от закона случаи. Съставите на чл. 345, ал.2 във вр. с ал.1 от НК и на чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП са абсолютно идентични от обективна страна, изключвайки обществената опасност, която по дефиниция при престъпленията е значително по-висока. Имайки предвид направеното разграничение по-горе относно субективната страна по НК и по ЗАНН, става ясно, че наказателният състав е осъществим единствено при умишлена форма на вината, докато административно-наказателният състав – и при умишлена, и при непредпазлива форма на вината. Поради това изключването на умисъла, съответно – неосъществяването на престъпно деяние по чл. 345, ал.2 от НК, не води априорно до неосъществяване на административно нарушение по чл. 175, ал.3

от ЗДвП. Следователно, в настоящия случай подлежи на изясняване е ли налице непредпазливост у жалбоподателя. За да се установи това обстоятелство е необходимо, на първо място, да се разгледа по какъв начин конкретно е била прекратена регистрацията на МПС и дали са изпълнени задълженията на администрацията по уведомяването на собственика за факта на служебното ☐ настъпването (в светлината на ТП № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 3/2022 г., Първа и Втора колегия на ВАС) и на второ място – дали жалбоподателят (като несобственик на МПС) е бил длъжен и дали субективно е могъл при конкретните обстоятелства да предвиди настъпването на обществено опасните последици, т.е. да предвиди че управлява нерегистрирано МПС.

Фактическият състав на прекратяването на регистрацията на МПС по чл. 143, ал.10 от ЗДвП е усложнен. То се случва служебно след уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал.11 от КЗ до съответния контролен орган от структурата на МВР. Това уведомление се предшества от друго по чл. 574, ал.10 от КЗ с адресат собственика на МПС, с което му се дава 14-дневен срок да представи доказателства за сключена застраховка „ГО“, след изтичането на който се изпраща първото уведомление. Едва след настъпването на служебното прекратяване на регистрацията, съответният орган от структурата на МВР съобщава на собственика на МПС за случилата се дерегистрация (чл. 143, ал.10, изр.1 от ЗДвП, чл. 186, ал.1, т.8 и ал.2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., издадена от министъра на МВР). В настоящия случай такова уведомление е налице – уведомление с рег. № 330000-33924/05.10.2022 г. от началника на сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Разград. Въпреки липсата на посочване в уведомлението на конкретната дата на дерегистрация, от датата на издаването му може да се направи извод, че това обстоятелство е настъпило най-късно на 05.10.2022 г. От момента на получаване на уведомлението от собственика на МПС (13.10.2022 г. – т.е. малко повече от месец преди процесното нарушение), от друга страна, се дава обективна възможност както на собственика, така и на всеки друг ползвател на МПС, да може да разбере, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена (в този смисъл и тълкуванието, дадено с ТП № 2 от 5.04.2023 г., цитирано по-горе). Следва да се има предвид и че нито едно от уведомленията няма конститутивно действие по отношение на дерегистрацията, а са единствено с осведомителна функция, имаща отношение към субективната

страна на нарушението. Тъкмо поради това липсата на което и да е от тях не влияе негативно на настъпването на дерегистрацията.

Видно от задължаващата разпоредбата на чл. 140, ал.1 от ЗДвП и санкционната такава на чл. 175, ал.3 от ЗДвП жалбоподателят е бил длъжен да управлява регистрирано МПС – т.е. налице е първата предпоставка за наличие на небрежност по смисъла на чл. 12, ал.3 от НК. Обсъдените по-горе съображения относно изпълнението на административните задължения на ОДМВР – Разград по уведомяване на собственика на МПС за настъпилата дерегистрация обуславят наличието на субективната възможност у жалбоподателя да узнае за факта на настъпването □. Освен това, чл. 100, ал.1, т.3 от ЗДвП задължава водача да носи документ за сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за МПС, което управлява. Наличието на обективна възможност, при положение че жалбоподателят бе положил усилия да изпълни това си задължение и евентуално да установи, че липсва валидна застраховка, както и наличието на такава възможност да разбере от своята спътница за настъпилата дерегистрация на автомобила, навеждат на извода, че не е налице претендираното от защитата изключващо вината обстоятелство по чл. 14, ал.2 от НК, тъй като незнанието на факта на дерегистрацията е продиктувано от проявената от самия водач небрежност.

Поради изложеното дотук съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна административно нарушение по чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДвП.

Въпреки липсата на изрично искане в този смисъл, съдът намира за нужно да посочи, че съгласно чл. 189з от ЗДвП институтът на маловажния случай по ЗАНН не се прилага за нарушения по ЗДвП.

Предвид това, че наложените с НП наказания са индивидуализирани от АНО в минимален размер и имайки предвид липсата на правомощие по чл. 63, ал.7 от ЗАНН съдът да ги увеличава, то е безпредметно да се обсъжда наличието или липсата на отегчаващи и/или смекчаващи вината на жалбоподателя обстоятелства.

Въз основа на изложеното, съдът счита, че следва да потвърди обжалваното наказателно постановление като законосъобразно, тъй като не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0362-000219 от 07.04.2023 г. на Началника на РУ – Тутракан при ОДМВР – Силистра, с което на В. О. Н., с ЕГН: *****, от г***, за извършено нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДВП, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал.3, пр.1 от ЗДВП, са наложени административно наказание „Глоба” в размер на 200 лв. и административно наказание „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, като законосъобразно.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____